

Varno med varnostniki

Verjetno ni nikogar med nami, ki ne bi poznal mož v sivih oblekah in katerih značke ter njihova delovna mesta zgovorno povedo, da skrbijo za varnost. To so varnostniki, delavci podjetja Varnost, ki ima svoj sedež na Krekovem trgu 10 v Ljubljani.

Ponudila se mi je priložnost, da sem bil eno noč med njimi, si ogledal njihovo delo in se pogovoril o tem in onem. Ni me sram povedati, bilo pa me je, ko smo se začeli pogovarjati, da sem o njih in njihovem delu vedel tako malo bolje rečeno — nič.

Menil sem, da bom napisal reportažo tako, kot je potekala ta noč. Žal pa sem imel opraviti s pravimi varnostniki in se ni zgodilo nič. Nič je minilo brez dogodkov, pa ne dolgočasno, saj smo prevozili Ljubljano po dolgem in po čez. Pot nas je nesla celo do atomskega reaktorja na Litijški cesti. Tu sta namreč zaposlena dva delavca Varnosti; če sem odkrit, ne bi menjal z njima. Za moj okus je namreč preveč atomov v bližini, ki so lepo pridni in tesno zaprti, ni in ne bo nobene nevarnosti, kaže pa, da sem le malo premalo pogumen. Fanta, ki sta tam delala, sta se mi od srca smejala. Toliko časa že delata tam in sta prepričana (saj sem jaz tudi!), da se nima kaj zgoditi, da je tehnika zaščite vrhunska, naštevata sta to in ono, žal pa me nista prepričala.

Ker se torej ni zgodilo nič nevarnega in je noč minila mirno kot velika večina drugih, mi ne ostane drugega kot pisati

o našem pogovoru, saj smo se ves čas pogovarjali in zdi se mi, da je noč minila kar hitro. Tako je tudi prav, saj sem vaju spanja, ne pa ponočevanja.

Vso noč, čeprav bolj vajena kot jaz, so mi delali družbo tehnični direktor Varnosti Tone Cugel, namestnik vodje skupine Božo Todorovič in pa Rudi Knaus.

Predno smo odšli na delo, pa nas je prišel pozdravit tudi direktor delovne organizacije Franc Habjan.

Kaj delajo delavci te delovne organizacije, vem, vsaj jaz sem mislil da vem, saj nam to ime pove, da pa jih je okoli 2.200 zaposlenih v osmih TOZD, se mi še sanjalo ni.

Od osmih TOZD je 1.100 delavcev zaposlenih v ljubljanskih, ostali pa v zunanjih, ki so v Novem mestu, Škofji Loki, Kranju, Kamniku. Eden od ljubljanskih TOZD je TOZD skupnih služb, drugi pa je TOZD servis za gasilske aparate na Dolenjski cesti.

Delo samo pa lahko razdelimo na sektorsko, to je varovanje objektov z obhodi, in pa neposredno fizično varovanje, ko je na enem delovnem mestu zaposlenih nekaj delavcev, ki se izmenjujejo. Najbolj zanimivo pa je to, da Klinične bolnišnice in njene izpostave varuje kar okoli 50 varnostnikov, seveda ne naenkrat, pač pa izmenično.

Pa še nekaj. Vsi varnostniki so nadzorovani in ne enkrat, temveč nekajkrat, tako ponoči kot tudi podnevi. Človek je pač le človek, kaj ne?

Obstaja zmotno in žalostno mnenje, da za varnostnika ni potrebna bogvekaka izobrazba. Pa ni res. Še kako se morajo potruditi ti delavci, da lahko v zadostni meri in ustrezno varujejo družbeno ali privatno lastnino.

Zato imajo organizirano posebno strokovno in zelo specifično izobraževanje, vsak delavec pa se še dodatno usposablja, odvisno pač od večje ali manjše zahtevnosti delovnega mesta.

Tako lahko razdelimo to izobraževanje na: začetno, ki čaka vsakega že prve dni, ko nastopi službo. Potem je na vrsti strokovni tečaj, kjer proučujejo preventivno kriminalistiko, varnostno službo, civilno zaščito, zvedo pa tudi to in ono o ustavnosti in si dobrega ogledajo samoupravne akte, ki obravnavajo tovrstno tematiko. Do maja letos so imeli kot predmet tudi požarno preventivo v okviru ostalega izobraževanja. Sedaj pa je nastala sprememba, saj mora vsak varnostnik narediti tečaj za gasilce in sicer pri najbližji gasilski brigadi, kot je to recimo v Ljubljani ali gasilskem društvu. Izobražujejo pa tudi svoje kadre za poklicne gasilce oziroma za KV gasilce. Ta tečaj traja šest mesecev in ni malo delavcev Varnosti, ki delajo v tej ali oni delovni organizaciji kot požarni varnostniki. In ne nazadnje se izobražujejo tudi glede varnostni na delovnem mestu, saj niso redki tisti, ki delajo pri vnetljivih tekočinah in podobnem.

T. P.

Obisk v Zvezni republiki Nemčiji

Letos je že tretje leto, kar poteka izmenjava mladinskih delegacij mest Wiesbaden in Ljubljane.

Nemški mladinci so bili pri nas v Ljubljani tri tedne in mladinska delegacija Ljubljane jim je vrnila obisk v enaki meri.

Naša pot v Nemčijo je bila dolga, vendar, prav nič dolgočasna. S tistimi, ki jih še nismo poznali, smo prav hitro navezali stike, beseda je dala besedo, pesem in smeh sta se razlegala v dokaj prezračenem avtobusu.

Govorili smo angleško, nemško, slovensko in srbohrvatsko in prav dobro smo se razumeli. Potovali smo namreč z nemško delegacijo, ki se je vračala domov.

Wiesbaden je lepo in silno prijazno mesto. En teden smo preživeli v njem in še bi osta-

li, toda pot nas je vodila naprej.

»Programska zasnova koncepta prvega tedna je bila mozaični sistem kar najbolj temeljito spoznati Z. Nemčijo v sedanjem trenutku, s tem da smo spoznavali stvari, ki so ta sedanjí trenutek pogojale. Kot primer bi navedel predavanje profesorja Abendrotta, največjega borca proti fašizmu v ZRN, ki nam je skozi zgodovinski prikaz nacional-socializma in druge svetovne vojne analogno prikazal pogoje za nastanek Nemčije, takšne, kot je danes,« pravi Borje Artur, član ljubljanske delegacije in nadaljuje: »Skozi predavanja in ogleda smo spoznali nemško kapitalistično ureditev in razmere ter način življenja ljudi v tej ureditvi. Vsekakor je bila primerjava med sistemoma, ki se nam je

nehote ustvarjala, zelo zanimiva. V pogovorih po strokovno pripravljenih predavanjih smo se dotaknili nešteti vprašanj glede družbenoekonomskega in političnega sistema ter življenja ljudi v takem sistemu. Za nas nov in presenetljiv je bil pogovor s predstavniki različnih političnih strank. Spoznali smo neenakost in razcepljenost v nekaterih osnovnih vprašanjih socialno ekonomske politike v Zvezni republiki Nemčiji.«

Kot sem že omenila — videli in doživeli smo veliko. Wiesbaden, Lorelay, Berlin, München, Dachau, Burglengfeld, ... Mesta, ki so pustila na nas močne vtise. V Berlinu smo preživeli en teden. Spoznali in videli smo grenko dejstvo Berlina, ki je najbolj natančno pokazalo posledice druge svetovne vojne za nemško ljud-

stvo. Berlin je silno veliko mesto in kar tuje smo se počutili v njem, nismo se mogli navezati nanj.

München — saj ne bi mogla verjeti, če ne bi videla. Močno olimpijski stadion in mesto oziroma naselje sta res nekaj enkratnega, enkratna pa je tudi vsota, ki je bila vložena vanj.

In Dachau... Res je, danes Dachau ni več taborišče, pa

vendar... Kaj je res moral postati tako sprehajališče, park? Edino krematorij in nekaj dokumentarnih gradiv je še ostalo in ni ga bilo med nami, ki se ne bi vsaj za trenutki zamislili in se vprašali: Je bilo res vse to potrebno?

To je le del vtisov, ki smo jih prinesli s seboj. Toda težko je to razložiti in povedati, to je treba videti in doživeti.

DARINKA LEGAT

PRAZNIKI SLOVENSKE OBČIN

Spoštovani!

V novembru bo izšel zbornik Prazniki slovenskih občin, posvečen 30. obletnici zmage nad fašizmom in 30. obletnici osvoboditve naše domovine.

Zbornik izdaja Skupnost slovenskih občin. Za pravo in natis zbornika je bil sklenjen poseben dogovor s skupščinami slovenskih občin in mesta Ljubljane, ki so tudi izbrale avtorje in nato v sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami sestavke verificirale. Poleg avtorjev, ki so jih sestavljali udeleženci NOB, raziskovalci in poklicni zgodovinarji, so pri pripravi in urejanju zbornika sodelovali tudi drugi znanstveni sodelavci in poseben uredniški odbor. Zbornik obsega poljudnostrokoven opis vseh dogodkov, ki so bili izbrani za občinske praznike in praznik mesta Ljubljane, avtorji pa so po svoji presoji vtikali v opisovanje tudi dogajanja pred dogodki in po njih ter dali s tem širši vpogled v zgodovino naše revolucionarnega gibanja in narodnoosvobodilne borbe.

Zbornik je pisan mozaik dogodkov iz naše revolucionarne preteklosti, saj posega z opisi praznikov, npr. prav v čase protifašističnega boja v Marezigah v letu 1921, spopada revo-

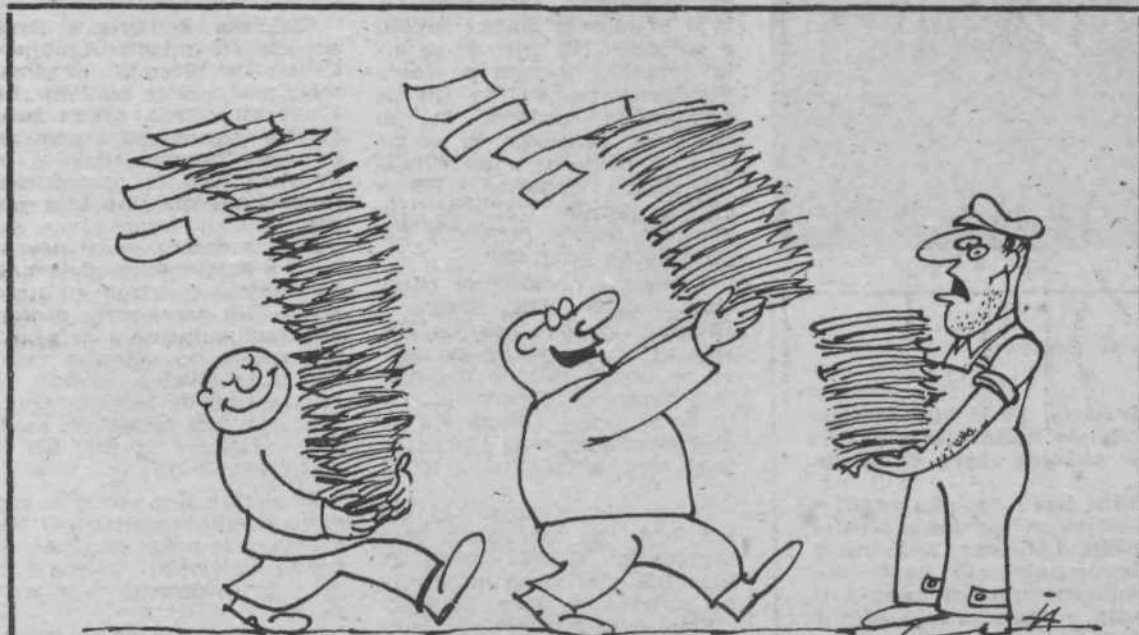
lucionarnega delavstva z orjunaši v letu 1924 in revirske stavke leta 1934 ter prek ustanovitve in organiziranja osvobodilne fronte, formiranja prvih partizanskih enot, organizacije ljudske oblasti pa vse do osvoboditve in zadnjih bojev v drugi svetovni vojni na našem ozemlju.

To je prva publikacija pri nas, v kateri bodo predstavljene vse slovenske občine skozi dogodke posebnega pomena, ki so bili izbrani za občinske praznike, in tudi prva, ki na tak način obravnava in osvetljuje del naše revolucionarne zgodovine in s tem daje bogat prispevek k oživilju tradicij narodnoosvobodilnega boja in revolucionarnega delavskega gibanja.

Zbornik je bil uvrščen med tiste publikacije v letošnjem jubilejnim letu, ki bodo imele posvetilo, da so izdane v počastitev 30. obletnice osvoboditve. Imel bo format 22 x 22 cm in bo obsegal 200 strani.

Prednaročniška cena zbornika je 100 din, prednaročila pa sprejemamo do 10. novembra 1975 na naslov: Skupnost slovenskih občin, Ljubljana, Cankarjeva c. 5, žiro račun št.: 50101-678-48155.

V pričakovanju vašega naročila vas tovariško pozdravljamo.

— Tukaj imaš nekaj samoupravnih dogovorov, ki smo jih v našem podjetju sklenili v tvojem imenu.